

*Andere partij in de procedure:* Europese Commissie

### Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof

- het arrest van het Gerecht van 8 maart 2023 in zaak T-235/21, Republiek Bulgarije/Europese Commissie (EU:T:2023:105), in zijn geheel te vernietigen en als in laatste aanleg rechtsprekende rechterlijke instantie het geding te beslechten, of anders de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht om het geding te beslechten;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure.

### Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante twee middelen aan.

1. Bij de uitlegging van artikel 52, lid 3, van verordening (EU) nr. 1306/2013<sup>(1)</sup> en artikel 34 van verordening (EU) nr. 908/2014<sup>(2)</sup>, gelezen in samenhang met artikel 52, lid 1, en artikel 54, lid 5, van verordening (EU) nr. 1306/2013, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste toepassing van het recht, is het de motiveringsplicht uit hoofde van artikel 296 VWEU niet nagekomen en heeft het de beginselen van behoorlijk bestuur en loyale samenwerking niet geëerbiedigd, waardoor het Gerecht ten onrechte tot de slotsom is gekomen dat het recht van verdediging van de Republiek Bulgarije, de procedurele waarborgen van de procedure voor conformiteitsgoedkeuring, de plicht tot motivering van rechtshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur en loyale samenwerking in acht zijn genomen. De motivering van het arrest is ontoereikend en ongeschikt, omdat het Gerecht niet alle met het geding verband houdende feiten en verklaringen van de Bulgaarse Staat heeft beoordeeld.
2. Bij de uitlegging van artikel 54, lid 5, onder a) en b), juncto artikel 54, lid 1, van verordening 1306/2013 heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste toepassing van het recht door te oordelen dat in het onderhavige geval de in artikel 54, lid 1, van verordening (EU) nr. 1306/2013 bepaalde termijn van 18 maanden is begonnen te lopen “na ontvangst door het betaalorgaan” van de eindverslagen van OLAF. De overwegingen van het Gerecht in de punten 76 tot en met 78 van het arrest in zaak T-235/21 zijn in strijd met de vaste rechtspraak dat de in artikel 52 van verordening (EU) nr. 1306/2013 bedoelde procedure voor conformiteitsgoedkeuring een procedure op tegenspraak is en de in het kader van de administratieve procedure uitgewisselde documenten dienen ter voorbereiding van de conformiteitsgoedkeuring.

<sup>(1)</sup> Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad (PB 2013, L 347, blz. 549).

<sup>(2)</sup> Uitvoeringsverordening (EU) nr. 908/2014 van de Commissie van 6 augustus 2014 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad, wat betreft betaalorganen en andere instanties, financieel beheer, goedkeuring van de rekeningen, voorschriften inzake controles, zekerheden en transparantie (PB 2014, L 255, blz. 59).

**Hogere voorziening ingesteld op 11 mei 2023 door Harley Davidson Europe Ltd en Neovia Logistics Services International tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 1 maart 2023 in zaak T-324/21, Harley Davidson Europe en Neovia Logistics Services International/Commissie**

(Zaak C-297/23 P)

(2023/C 235/28)

*Procestaal: Engels*

### Partijen

*Rekwirantes:* Harley-Davidson Europe Ltd en Neovia Logistics Services International (vertegenwoordigers: E. Righini, avvocato en S. Völcker, Rechtsanwalt)

*Andere partij in de procedure:* Europese Commissie

### Conclusies

Rekwirantes verzoeken het Hof:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- het litigieuze besluit nietig te verklaren, en

— de Commissie te verwijzen in de kosten van rekwirantes van zowel de procedure bij het Hof als de procedure bij het Gerecht.

### Middelen en voornaamste argumenten

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij zijn uitlegging van artikel 33 van gedelegeerde verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie <sup>(1)</sup> (hierna: "UCC-DA"). Het Gerecht heeft nagelaten het doel en de context van artikel 33 UCC-DA te onderzoeken, is ten onrechte voorbijgegaan aan het recht van handelaren om te reageren op handelspolitieke maatregelen van de Europese Unie door hun productieactiviteiten te verleggen, en heeft een onjuiste uitlegging gegeven aan de bewijsmaatstaf waaraan moet worden voldaan om de bewijslast bij rekwirantes te leggen.
2. Het Gerecht heeft blijk gegeven van onjuiste rechtsopvattingen bij zijn vaststelling dat artikel 33 UCC-DA niet de grenzen overschrijdt van de bevoegdheden die aan de Commissie zijn gedelegeerd bij artikel 62 van verordening (EU) nr. 952/2013 <sup>(2)</sup> tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie.
3. Rekwirantes betogen dat hun recht op behoorlijk bestuur is geschonden. Het Gerecht heeft ten onrechte het litigieuze besluit bevestigd ondanks te hebben vastgesteld dat inbreuk was gemaakt op rekwirantes' recht om te worden gehoord. Verder heeft het Gerecht ten onrechte vastgesteld dat de procedure van de Commissie, met inbegrip van de periode voor het inleiden van een formele procedure, niet buitensporig lang had geduurd in strijd met het beginsel van de redelijke termijn en met rekwirantes' gewettigd vertrouwen.

---

<sup>(1)</sup> Gedelegeerde verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met nadere regels betreffende een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie (PB 2015, L 343, blz. 1).

<sup>(2)</sup> Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB 2013, L 269, blz. 1).

---